
ФІЛОСОФІЯ ТА ПОЛІТОЛОГІЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ

PHILOSOPHY AND POLITICAL SCIENCE
IN THE CONTEXT OF MODERN CULTURE

2026. VOL.18. ISSUE 1 (39)

Науковий журнал

Том 18 № 1 (39) 2026

PHILOSOPHY AND POLITICAL SCIENCE IN THE CONTEXT OF MODERN CULTURE

ISSN [2663-0265](#) (print) ISSN [2663-0273](#) (online)

2026. Vol. 18. Issue 1 (39).

Journal home page: <https://fip.dp.ua/index.php/FIP>

Засновник

ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

ФІЛОСОФІЯ ТА ПОЛІТОЛОГІЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ

Науковий журнал «Філософія та політологія в контексті сучасної культури» репрезентує результати досліджень з актуальних проблем філософії, політології та міжнародних відносин.

Для науковців, викладачів вищих навчальних закладів, а також аспірантів і студентів гуманітарних факультетів.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР

СТАВЧЕНКО Сергій Вікторович

Професор, доктор політичних наук, Дніпровський національний університет імені Олесь Гончара, Україна

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

ЩЕНКО Ігор Васильович

Професор, доктор політичних наук, Дніпровський національний університет імені Олесь Гончара, Україна

КРИВОШЕЇН Віталій Володимирович

Професор, доктор політичних наук, Дніпровський національний університет імені Олесь Гончара, Україна

ЩЕРБАК Віктор Михайлович

Кандидат політичних наук, доцент, Дніпровський національний університет імені Олесь Гончара, Україна

КАН Ден Сік

Доктор політичних наук, професор, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, Україна

НИКОЛАЄВА Валентина Іванівна

Доктор наук з державного управління, професор, ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет» (м. Дніпро), Україна

ПАЛАГНЮК Юліана Вікторівна

Доктор наук з державного управління за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування, професор, Сілезький університет в Катовіцах, Україна

ТРЕТЯК Олексій Анатолійович

Доктор політичних наук, професор, Державне некомерційне підприємство «НУ “Київський авіаційний інститут”», Україна

ЦИРФА Юлія Анатоліївна

Кандидат політичних наук, доцент, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Навчально-науковий інститут міжнародних відносин, Україна

ГЖЕСЬОК-ГОРОШ Агнешка

Доктор філософії з права (PhD), доцент, доцент факультету соціальних наук, Сілезький університет в Катовіцах, Польща

ЦЕКЕРА Рафал

Доктор філософії (PhD), професор, Сілезький університет в Катовіцах, Польща

Друкується за рішенням Вченої ради Дніпровського національного університету імені Олесь Гончара (Україна).

Згідно з Наказом МОН України від 17.03.2020 № 409 науковий журнал «Філософія та політологія в контексті сучасної культури» включено до категорії «Б» Переліку фахових видань України зі спеціальностей 033 Філософія, 052 Політологія, 291 Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії.

PHILOSOPHY AND POLITICAL SCIENCE IN THE CONTEXT OF MODERN CULTURE

Scientific Journal «Philosophy and political science in the context of modern culture» presents the results of researches on the issues of the day of Philosophy, Political Science and International Relations.

For researchers, academics and graduate students of humanities faculties.

EDITOR-IN-CHIEF

STAVCHENKO Sergiy Viktorovich

Professor, Doctor of Political Sciences, Oles Honchar Dnipro National University, Ukraine

MEMBERS OF THE EDITORIAL BOARD

ISHCHENKO Igor Vasylovich

Professor, Doctor of Political Sciences, Oles Honchar Dnipro National University, Ukraine

KRYVOSHEIN Vitalii Volodymyrovych

Professor, Doctor of Political Sciences, Oles Honchar Dnipro National University, Ukraine

SHCHERBAK Viktor Mykhailovych

Candidate of Political Sciences, Associate Professor, Oles Honchar Dnipro National University, Ukraine

KAN Dan Sik

Doctor of Political Sciences, Professor, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ukraine

NIKOLAIEVA Valentyna Ivanivna

Doctor of Science in Public Administration, Professor, State Higher Educational Institution “Priazovsky State Technical University” (Dnipro), Ukraine

PALAGNYUK Yuliana

Professor, Doctor of Sciences in Public Administration, Institute of Journalism and Media, University of Silesia in Katowice, Ukraine

TRETYAK Olexsiy Anatoliyovych, Doctor of Political Sciences, Professor, State Non-Profit Enterprise “National University “Kyiv Aviation Institute””, Ukraine

TSYRFA Yuliya Anatoliivna

Candidate of Political Sciences, Associate Professor, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Educational and Scientific Institute of International Relations, Ukraine

GRZESIOK-HOROSZ Agnieszka

The Doctor of Philosophy (PhD) in Law, Associate Professor, University of Silesia in Katowice, Poland

CEKIERA Rafal

Doctor of Philosophy (PhD), Professor, Professor at the Institute of Sociology, University of Silesia in Katowice, Poland

Approved by the Decision of the Scientific Council of the Oles Honchar Dnipro National University (Україна).

The Journal «Philosophy and political science in the context of modern culture» is included into the Ministry of Education and Science of Ukraine's list of professional publications - Philosophical science, Political science and International Relations, Social Communication and Regional Studies (17.03.2020 № 409).

ФІЛОСОФІЯ ТА ПОЛІТОЛОГІЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ

ISSN 2663-0265 (print) ISSN 2663-0273 (online)

Journal home page: <https://fip.dp.ua/index.php/FIP>

МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

Марина Миколаївна БЕССОНОВА

Кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародних відносин,
Київський столичний університет імені
Бориса Грінченка,
вул. Левка Лук'яненка, 13б, Київ, 04212, Україна

E-mail: mmbessonm@gmail.com,

Оксана Богданівна ВЕРБОВЕЦЬКА

Здобувачка 1-го року навчання в магістратурі,
освітня програма «Міжнародні відносини та
дипломатія»,
Київський столичний університет імені
Бориса Грінченка,
вул. Левка Лук'яненка, 13б, Київ, 04212, Україна

E-mail: obverbovetska.fpmv25m@kubg.edu.ua,

Maryna BESSONOVA

PhD in History, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of
International Relations,
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University,
13b Levka Luk'yanenka Str., Kyiv, 04212, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1533-775X>

Oksana VERBOVETSKA

1st-year Master's student,
Educational program «International Relations
and Diplomacy»,
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University,
13b Levka Luk'yanenka Str., Kyiv,
04212, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-1228-3951>

УДК: 327(592.3:73)»200/202»

**ВИКЛИКИ ДЛЯ МАЛИХ ДЕРЖАВ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМИ
МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
(НА ПРИКЛАДІ ПАРТНЕРСТВА СІНГАПУРУ ТА США)**

Received 30 March 2026; revised 27 April 2026; accepted 10 May 2026

DOI: 10.15421/352614   дата публікації: 30.05.2026

Анотація

У статті досліджується трансформація стратегічного партнерства між Сінгапуром та США в умовах радикальних змін глобального безпекового середовища, спричинених повномасштабною російсько-українською війною. Авторами проаналізовано, як руйнування системи міжнародного права та прецедент ігнорування суверенітету малої держави великим сусідом вплинули на зовнішньополітичні пріоритети Сінгапуру.

Особлива увага приділена внутрішнім та зовнішнім чинникам, що визначають динаміку відносин Сінгапуру з Вашингтоном. У роботі детально розглянуто виклики, пов'язані з поверненням до влади адміністрації Д.Трампа, чий зовнішньополітичний курс на ізоляціонізм, економічний протекціонізм та запровадження високих тарифів створив додаткову напругу в двосторонній взаємодії. Висвітлено складний процес балансування Сінгапуру («стратегічне хеджування») між військово-технічною залежністю від США та критичною економічною інтеграцією з Китаєм.

Зафіксовано тенденцію до зниження рівня довіри сінгапурського суспільства до США як стабільного гаранта безпеки, що супроводжується зростанням симпатій до КНР як альтернативного регіонального лідера. Авторі підкреслюють, що в умовах зростання глобальних загроз та переходу світової політики до формату «права сили», Сінгапур змушений постійно переглядати свою роль у системі міжнародних відносин, намагаючись зберегти власну суб'єктність.

Зроблено висновок, що наслідки російсько-української війни стали катализатором для переосмислення безпекових стратегій малих держав в Індо-Тихоокеанському регіоні. Стаття доводить, що стійкість партнерства Сінгапуру та США в майбутньому залежатиме від спроможності Вашингтона залишитися передбачуваним партнером та здатності Сінгапуру адаптувати свою багатовекторну політику до умов жорсткої конкуренції, не втрачаючи при цьому статусу незалежного геополітичного гравця.

Ключові слова: Сінгапур, США, російсько-українська війна, стратегічне партнерство, малі держави, міжнародна безпека, Дональд Трамп, Китай, громадська думка.

CHALLENGES FOR SMALL STATES IN A TRANSFORMING SYSTEM OF INTERNATIONAL RELATIONS (THE CASE OF THE SINGAPORE–US PARTNERSHIP)

Abstract

The article explores the transformation of the strategic partnership between Singapore and the United States amidst radical changes in the global security environment caused by the full-scale Russian-Ukrainian war. The authors analyze how the erosion of the international legal system and the precedent of a large neighbor ignoring a small state's sovereignty have influenced Singapore's foreign policy priorities.

Special attention is paid to internal and external factors determining the dynamics of Singapore's relations with Washington. The study examines in detail the challenges associated with the return to power of the D. Trump administration, whose foreign policy course toward isolationism, economic protectionism, and the introduction of high tariffs has created additional tension in bilateral cooperation. The article highlights Singapore's complex balancing process ("strategic hedging") between its military-technical dependence on the United States and its critical economic integration with China.

A trend of declining trust within Singaporean society toward the United States as a stable security guarantor is identified, accompanied by growing sympathies toward the PRC as an alternative regional leader. The authors emphasize that amidst rising global threats and the transition of world politics to a "might-makes-right" format, Singapore is forced to constantly reassess its role within the system of international relations while striving to preserve its own agency.

It is concluded that the consequences of the Russian-Ukrainian war have become a catalyst for rethinking the security strategies of small states in the Indo-Pacific region. The article argues that the future resilience of the Singapore–US partnership will depend on Washington's ability to remain a predictable partner and Singapore's capacity to adapt its multi-vector policy to conditions of fierce competition without losing its status as an independent geopolitical player.

Keywords: *Singapore, USA, Russian-Ukrainian war, strategic partnership, small states, international security, Donald Trump, China, public opinion.*

Постановка проблеми.

Російсько-українська війна, розпочата ще у 2014р. прямо або опосередковано вплинула на світовий порядок як на регіональному, так і на глобальному рівнях, підштовхнувши трансформацію системи міжнародних відносин, одним з вимірів якої стало загострення суперництва США і Китаю.

Нехтування міжнародним правом з боку країни-агресорки, слабкість міжнародних інституцій, розв'язання збройних конфліктів в інших регіонах світу створили додаткові виклики та загрози постбіполярній системі міжнародних відносин. Її турбулентність посилилася із поверненням на посаду президента США Д.Трампа, непередбачувана політика якого поставила на порядок денний питання перегляду усталених підходів до ролі США у сучасному світі.

Війна росії проти Україні актуалізувала питання вразливості малих держав перед великими сусідами. Зовнішня політика таких держав є передусім стратегією вимушеного прагматизму, оскільки суверенітет таких країн часто залежить від їхньої здатності інтегруватися у стратегічні плани великих держав як корисних партнерів [Дерев'яно 2024: 10-11]. Малі держави позбавлені

можливості самотійно протистояти глобальним викликам, тож для них партнерство з великими державами, багатостороння дипломатія та колективні безпекові структури є не просто вибором, а безальтернативною умовою їхнього виживання та збереження суб'єктності на міжнародній арені.

Яскравим прикладом такої держави є Сінгапур, що сформував зі США стійку модель стратегічного партнерства. Окрім традиційної співпраці в економічній та оборонній сферах, останніми роками цей союз охопив кібербезпеку, клімат та передові технології [Embassy of the Republic of Singapore in Washington D.C. 2025]. Як один із засновників АСЕАН, Сінгапур відіграє ключову роль у підтримці відкритої міжнародної системи, виступаючи стратегічним хабом для впливу США в Індо-Тихоокеанському регіоні.

Проте в умовах сучасної глобальної нестабільності навіть традиційні альянси втрачають колишню надійність. Для розуміння природи нових викликів, що постають перед малими державами в період системної трансформації, доцільно проаналізувати кейс Сінгапуру як невеликої країни, що змушена балансувати свої тісні безпекові зв'язки із Вашингтоном у світі, що стрімко змінюється.

Метою дослідження є виявлення ключових

викликів для Сінгапуру як малої держави та регіонального партнера США в умовах трансформації сучасної системи міжнародних відносин.

Виклад основного матеріалу.

Аналіз відносин Сінгапуру та США потребує врахування фактору асиметрії, що є фундаментальним станом міжнародної політики [Дерев'яно 2025]. Для малої держави ці відносини є питанням виживання, що породжує «асиметрію уваги»: вона змушена максимально фокусуватися на великому партнері, тоді як для США Сінгапур є лише одним із багатьох гравців.

У межах «вимушеного прагматизму» Сінгапур став для Вашингтона незамінним логістичним хабом. Завдяки унікальному розташуванню в акваторії Малаккської та Зондської проток, місто-держави є стратегічною базою для оперативного переміщення військового потенціалу США, що критично важливо в умовах глобального протистояння.

Ця архітектура відносин є унікальною: не будучи формальним військовим союзником, Сінгапур демонструє рівень довіри, що часто перевершує офіційні альянси. Безпекова співпраця закріплена низкою документів, які дозволяють США використовувати авіабази Пая-Лебар та військово-морську базу Чангі для логістики, ремонту й обслуговування суден та літаків до 2035р. [Ministry of Defence of Singapore 2019].

Попри те, що Сінгапур відхилив пропозицію США щодо статусу основного союзника поза НАТО, він має статус основного партнера США з питань безпеки, тому що місто-держави забезпечує критично важливу логістику для американського флоту. Ключову роль тут відіграє військово-морська база Чангі, яка є одним із небагатьох об'єктів у регіоні, здатних обслуговувати авіаносці США, що дозволяє американським силам оперативно діяти в акваторіях Південно-Китайського моря та Малаккської протоки. Така взаємодія гарантує свободу судноплавства, життєво необхідну для торговельних інтересів країн АСЕАН, а сам Сінгапур стає технологічним хабом для поширення американських стандартів кібербезпеки в регіоні [Truong 2025: 190].

Втім, географічне розташування, яке забезпечило унікальний статус Сінгапуру для США, водночас створює й небезпеку через присутність інтересів іншої великої держави у регіоні.

Сінгапурський дослідник Дж.Я.Чонг зазначає, що Пекін, сприймає дії США як спробу оточення КНР, тож існує небезпека що Сінгапур розгляда-

ється як канал ворожого впливу, що потребує нейтралізації або обходу [Chong 2023]. З іншого боку, слід враховувати і той факт, що з початку 2010-х років КНР випередила США та стала найбільшим партнером Сінгапуру в торгівлі товарами [WITS 2023] та його головним напрямком для іноземних інвестицій, хоча Північна Америка, Європа та Японія залишаються найбільшими торговельними партнерами Сінгапуру у сфері послуг та найбільшими джерелами прямих інвестицій [Chong 2023]. У підсумку, Сінгапур опинився у ситуації, коли життєво необхідна безпекова залежність від військової логістики США та стандартів НАТО вступає у гостре протиріччя з домінуючою роллю Китаю як головного торговельного партнера.

За останні два десятиліття для Сінгапуру змінився безпековий контекст регіону. Так, на початку XXI ст. основний вимір партнерства Сінгапуру та США визначався боротьбою з тероризмом. Особливе занепокоєння міста-держави викликали сусідні держави Малайзія та Індонезія, які є країнами з домінуючим мусульманським населенням. Серед частини мешканців цих країн доволі популярними були ідеї ІДІЛ, яка у Сінгапурі сприймалася як набагато більша загроза для регіону, ніж будь-коли була «Аль-Каїда» [Kuok 2016: 2]. У той час зростання Китаю розглядалося як виклик у середньо- та довгостроковій перспективі [Goh 2005: 1]. Тим не менш, попри значний рівень оборонної взаємодії, Сінгапур свідомо уникав формалізації військового союзу із США, прагнучи не провокувати напруження у відносинах із Китаєм чи сусідніми державами із домінуючим мусульманським населенням. Американська військова присутність в Індо-Тихоокеанському регіоні легітимізувалася передусім протидією тероризму та слугувала життєво важливим запобіжним заходом для збереження регіональної рівноваги та стримування потенційної агресії [Goh 2005: 4].

Ситуація ускладнюється ще й етнічним складом Сінгапуру, де домінуючою групою є китайці (75-76% населення [Singapore Department of Statistics 2025: 24]). Тож, Сінгапур стає ареною зіткнення не тільки економічних та безпекових інтересів США та Китаю, а й інформаційного та ідеологічного протистояння.

Так, сінгапурський дослідник Дж.Я.Чонг зазначає, що США та КНР активно просувають власні бачення світопорядку, перетворюючи Сінгапур на арену інформаційного протистояння, де кожна зі сторін намагається схилити громадську думку та політичне керівництво на свій бік. Вашингтон у

своїх наративах акцентує увагу на підтримці міжнародного порядку, заснованого на правилах. Цей меседж знаходить відгук у національних інтересах Сінгапуру як малої держави, чиє процвітання та безпека критично залежать від дотримання міжнародного права та стабільності глобальних торгових шляхів [Chong 2023]. Водночас Китай ефективно використовує культурну та етнічну близькість мешканців Сінгапуру. Пекін просуває концепцію «спільної азійської ідентичності», цілеспрямовано протиставляючи її західним цінностям, які подаються як чужі або такі, що несуть дестабілізацію регіону. Крім того, КНР підкреслює історичну неминучість свого регіонального домінування, застерігаючи сінгапурську владу від занадто тісних зв'язків із Вашингтоном.

Про небезпеку такого внутрішньополітичного виклику стверджують і інші автори, які зазначають, що в разі відкритої конфронтації з Пекіном влада Сінгапуру має переконати своє населення, три чверті якого складають етнічні китайці, що курс на зближення з США є найкращим [Graham, Nuxley 2015]. Те, що це дійсно стає викликом для Сінгапуру, підтверджується опитуваннями громадської думки. Так, опитування 2021 р. показало, що сінгапурці мали більш схвальну думку щодо Китаю (64%), ніж до США (51%); однаковою мірою довіряли очільникам США та Китаю (по 70%); домінуюча більшість респондентів вважала що Китай (76%) краще справляється з пандемією, ніж США (28%); майже половина респондентів зазначила що для Сінгапуру важливіше мати міцні економічні зв'язки з Китаєм (49%), ніж із США (33%) [Silver 2021].

На думку Дж.Я. Чонга, таке суперництво великих держав створює серйозні виклики для Сінгапуру та змушує політичне керівництво ретельніше дотримуватися стратегії виживання, заснованої на принципі неприєднання та уникнення однозначного вибору на користь однієї зі сторін. Суперечливі наративи великих держав зачіпають не лише вектори зовнішньої політики, а й саму основу національної ідентичності та цілісності держави, що робить Сінгапур надзвичайно вразливим до зовнішнього інформаційного тиску [Chong 2023].

Крім інформаційного тиску, реформування китайської армії, що розпочалася у 2010-х рр., стало ще однією причиною для занепокоєння держав регіону, та Сінгапуру зокрема. Організаційні (перетворення «кількісної» армії на «якісну») та технологічні (використання штучного інтелекту, без-

пілотників та засобів кібервійни) зміни, зростання офіційного військового бюджету (з 76,5 млрд доларів у 2010р. до 242,4 млрд доларів у 2022р. [Bommakanti, Amjad 2023: 6]), зміни у кадровій політиці (наприклад залучення випускників коледжів для обслуговування сучасної техніки: у 2008р. їх було 38 000, у 2014р. вже 150 000; стимулювання залучення молоді до армії збільшенням заробітної платні (з 2021. – на 40%) та допомоги на проживання, працевлаштування, освітніх та медичних послуг для ветеранів [Bommakanti, Amjad 2023: 13-14]) призвели до модернізації китайської армії, яка почала перетворюватися на технологічну силу. Це відобразилося і на китайській зовнішній політиці та особливо проявилось у територіальних сутичках з Індією, у ситуації навколо Тайваню та конкуренції із США в Індо-Тихоокеанському регіоні. США відреагували тим, що у своїх стратегічних документах почали визначати Китай як системного суперника, який прагне до трансформації архітектури безпеки у регіоні на власну користь [Левитська-Доба 2020: 26].

Як результат швидкої військової модернізації Китаю регіональний баланс сил між Китаєм, з одного боку, та Сполученими Штатами та їхніми союзниками й партнерами, з іншого, почав зміщуватися на користь Китаю [U.S. Congress 2014: 330]. Тому, якщо на початку 2000-х років Китай був «віддаленою турботою» для Сінгапуру, з середини 2010-х років він перетворився на головний стратегічний виклик, що вплинуло на сприйняття США. Для міста-держави Сполучені Штати перетворилися з помічника у боротьбі з тероризмом на силу, здатну забезпечити свободу судноплавства, територіальну цілісність та виживання як незалежної держави в умовах домінування Китаю.

Сьогодні Сінгапур прагне реалізувати складну модель балансування, яка передбачає підтримку глибоких економічних зв'язків із Китаєм паралельно із посиленням безпекової співпраці зі Сполученими Штатами. Проте з посиленням глобальної фрагментації утримувати таку рівновагу стає дедалі важче [Chong 2023].

Втім, у першій половині 2020-х років така архітектура безпеки, що десятиліттями вибудовувалася на довірі Сінгапуру до Вашингтона як гаранта міжнародного порядку, зіткнулася з безпрецедентними викликами.

Істотним ускладненням безпекової ситуації у світі стала російсько-українська війна. На початку війни, у 2014р., уряд Сінгапуру обмежився засудженням російської агресії проти України, на-

голошуючи на важливості дотримання міжнародного права [МЗС України 2024]. Із розгортанням повномасштабного вторгнення у 2022 р. Сінгапур зайняв чітку, послідовну та принципову позицію підтримки територіальної цілісності та суверенітету України. Так, під час візиту прем'єр-міністра Сінгапуру Лі Сянь Луна до Вашингтону 29 березня 2022р. у спільній заяві з тогочасним президентом США Дж.Байденом було наголошено на тому, що стратегічне партнерство між США та Сінгапуром ґрунтується на спільній повазі до міжнародного порядку, заснованого на правилах, дотриманні міжнародного права та принципів, закріплених у Статуті Організації Об'єднаних Націй, включаючи повагу до суверенітету, мирне вирішення спорів, співпрацю між народами та основні права людини. Обидва лідери наголосили на тому, що неспровокований напад росії на Україну поставив під загрозу мир і процвітання всюди, і що війна в Україні негативно впливає на Індо-Тихоокеанський регіон, який вже стикається з багатьма складними викликами [U.S. Embassy in Singapore 2022].

Показовим є і висловлювання Міністра закордонних справ Сінгапуру В.Балакрішнана, який відзначив, що події в Україні є порушенням фундаментальних норм міжнародного права та Статуту ООН, які забороняють застосування сили та акти агресії проти іншої суверенної держави: «Це екзистенційне питання для нас. Україна набагато менша за Росію, але набагато більша за Сінгапур. Світовий порядок, заснований на принципі «сила – це право», або де «сильний робить те, що може, а слабкий страждає те, що мусить», – такий світовий порядок є глибоко ворожим для безпеки та виживання малих держав [Ministry of Foreign Affairs Singapore 2023].

Підтримка України проявилася не тільки в офіційних заявах сінгапурської влади, в яких засуджувалося повномасштабне російське вторгнення, а й у наданні підтримки відповідним резолюціям у рамках ГА ООН та інших міжнародних організацій. Крім того, Сінгапур запровадив санкції проти держави-агресора, щоб продемонструвати, що агресія не може залишатися безкарною. Сінгапур також взяв участь у першому Глобальному саміті миру, що проходив у Швейцарії влітку 2024 р., та приєднався до його підсумкового Спільного комюніке про основи миру. Сінгапур надав Україні кілька траншів гуманітарної допомоги, зокрема для потреб українських медичних та рятувальних служб, а також став одним з провідних спонсо-

рів-благодійників для Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» та Українського товариства глухих [МЗС України 2024].

Така позиція Сінгапуру є свідченням усвідомлення того, що «мала нація завжди вразлива» [Ministry of Foreign Affairs Singapore 2023], тож якщо принципи суверенітету, територіальної цілісності та політичної незалежності держав ігноруються в одному місці, це створює небезпечний прецедент для всього світу.

Повномасштабне російське вторгнення в Україну не лише дестабілізувало систему міжнародних відносин, а й змусило сінгапурське суспільство та політичні еліти по-новому оцінити надійність американських безпекових зобов'язань. Найбільша загроза для малої держави в асиметричних відносинах це раптова зміна зовнішньополітичного курсу великої держави-партнера. Політика Дональда Трампа (зокрема протягом першого та початку другого президентського терміну) характеризується посиленням ізоляціонізму та протекціонізму, що створило принципово нові виклики для Сінгапуру.

Зовнішньополітичний курс адміністрації Д.Трампа, заснований на доктрині «Америка понад усе», радикально змістив пріоритети в бік жорсткого неореалізму, де транзакційні національні інтереси переважали над союзницькими зобов'язаннями. Схильність до унілатералізму та ізоляціонізму зробила Вашингтон вкрай складним і часто непередбачуваним партнером [Миرونчук, Сидорук, Тимейчук 2020: 199]. Фундамент довіри у регіоні було підірвано ще на самому початку першої каденції Трампа. Першим сигналом про те, що Вашингтон готовий жертвувати багатосторонніми безпековими та економічними архітектурами заради миттєвих внутрішніх цілей став вихід США з угоди про Транстихоокеанське партнерство (ТТП) 23 січня 2017р. Цей крок став початком системної кризи довіри, засвідчивши, що нової адміністрації США перестають бути гарантом стабільних правил гри в Індо-Тихоокеанському регіоні.

З того часу у Сінгапурі фіксується скепсис щодо ролі США у світі. За даними опитування Центру досліджень АСЕАН (2018 р.), 72,7% сінгапурців (проти 59,1% у регіоні) вважали, що глобальний вплив США погіршився, а 77,3% відзначили спад взаємодії США з регіоном за часів Трампа. Лише 38,1% довіряли США як гаранту безпеки (26,2% висловили сумнів, 35,7% не визначилися). У вимірі впливу 69,8% респондентів визнали еко-

номічне лідерство Китаю (США – 15,1%), тоді як у політико-стратегічній сфері показники обох держав зрівнялися (по 41,1%). При цьому 90,5% сингапурців назвали Китай головним претендентом на регіональне лідерство у разі байдужості США. Наприкінці 2018 р. рівні недовіри до США (48,4% проти 29,7% довіри) та Китаю (46,9% проти 21,1% довіри) у питаннях глобальної безпеки та миру були майже тотожними [ISEAS 2019].

Наступні опитування підтвердили цю тенденцію, яка продовжувалася в часи президентства Дж.Байдена. Опитування Дослідницького центру *Pew* навесні 2024р. показало, що сингапурці мали більш схвальне ставлення до Китаю (67%), ніж до США (48%). Такі саме уподобання спостерігалися і у їхній думці щодо очільників цих країн: 63% респондентів схвалювали політику Сі Цзіньпіна на міжнародній арені, у той час як щодо Дж.Байдена таких було лише 38% [Silver 2024].

Друга каденція Д. Трампа розпочалася із запровадженням нових тарифів. Так, на продукцію з Сингапуру було запроваджено універсальну ставку мита в розмірі 10%, що створило серйозний виклик усталеній моделі співпраці між обома країнами. Неочікувані трансформації у глобальних торговельних процесах викликали занепокоєння керівництва Сингапуру. Зокрема, 8 квітня 2025 р. прем'єр-міністр Вонг виступив у парламенті із промовою, де наголосив, що офіційне рішення Сполучених Штатів про запровадження мит стало важливим переломним моментом у міжнародній торгівлі. На його переконання, світова спільнота увійшла у нову епоху міжнародних відносин, які характеризуються підвищеною непрогнозованістю, зростанням протекціонізму та посиленнями ризиками [Dolven 2025].

Хоча Сингапур постраждав менше за сусідів завдяки угоді про вільну торгівлю, головним викликом стала «непередбачуваність як норма». Верховний суд США пізніше скасував частину тарифів «Дня визволення» (саме так Д. Трамп назвав день запровадження нових тарифів у всіх регіонах світу), визнавши, що президент перевищив повноваження. Це дало бізнесу короткий передих. Втім, тиск на Сингапур з боку партнера не зник, а змінив форму. Адміністрація Трампа перейшла до використання розділів законодавства Закону про торгівлю з позицій недобросовісної торговельної практики загрози національної безпеки [Lim, Tran, Leng, See, Youjin, Valenta 2026].

Для Сингапуру це означає ймовірність постійних розслідувань щодо їхніх ланцюгів постачан-

ня, особливо через роль китайських інвестицій у регіоні. Країна офіційно заявила про готовність до глибокого залучення у нові американські розслідування аби доводити свою «чистоту» від китайського реекспорту та зберегти статус надійного партнера. Сингапур став стикатися вже не просто з підвищенням мита, а з постійним юридичним та інспекційним тиском з боку Вашингтона. Для Сингапуру виникли нові загрози, які поставили під сумнів роль стратегічного партнерства, яке більше не захищає від економічного націоналізму США. Тож, Сингапур більше не може покладатися на старі угоди, і мала держава має щодня доводити свою лояльність та економічну цінність для США.

У щорічній доповіді Конгресу США Комісія з економічного та безпекового огляду між США та Китаєм у листопаді 2025р. зазначено що більшість країн Південно-Східної Азії традиційно дотримуються стратегії «хеджування», спрямованої на підтримку тісних зв'язків як з Китаєм, так і зі Сполученими Штатами, уникаючи при цьому надмірної залежності від будь-кого з них. Втім, опитування громадської думки показують, що Сполучені Штати втрачають позиції серед політиків та еліт Південно-Східної Азії на користь Китаю [USCC 2025: 207-208].

Негативне ставлення до США протягом першого року другої каденції Дональда Трампа стало світовою тенденцією. За даними Gallup, навіть без урахування криз початку 2026 року, Китай випередив США за глобальними рейтингами схвалення у 2025 році: медіана схвалення лідерства КНР становила 36%, тоді як США – 31%. Ця перевага у 5% є найбільшою на користь Китаю, зафіксованою Gallup за майже 20 років [Ray, Vigers, Ritter 2026]. У Сингапурі ця тенденція також проявилася: опитування показало більш негативне ставлення до США (падіння рейтингу на 49 пунктів), та відносне схвалення Китаю (зростання схвального рейтингу на 41 пункт) [Ray, Vigers, Ritter 2026].

Опитування січня – лютого 2026 р. Центру досліджень АСЕАН в рамках дослідження «Стан Південно-Східної Азії» підтвердило цю тенденцію. Так, Китай випередив США та став переважним вибором для 52,0% респондентів з країн Південно-Східної Азії, якби АСЕАН була змушена об'єднатися з одним зі стратегічних суперників (США чи Китаєм). Щодо США цей показник в середньому по регіону становив 48,0%. Показники по Сингапуру перевищили ці середні дані по регіону: США як вибір знизилися з 52,9% у 2025р. до 33,7% у 2026 р., Китай підтримало 2/3 респон-

дентів з Сінгапуру – 66,3% (у порівнянні з 47,1 у 2025 р.) [ISEAS 2026: 49].

Громадська думка в Сінгапурі почала коливатися між підтримкою стратегічного партнерства та побоюванням, що ізоляціоністські тенденції в американській політиці, особливо за часів адміністрації Трампа, можуть залишити місто-державу наодинці з регіональними загрозами. Продовження російсько-української війни та загострення протистояння на Близькому Сході впливають на усвідомлення вразливості малих держав у світі, де право сили починає домінувати над силою права. Саме ці зміни у суспільних настроях засвідчують трансформацію довіри до «доброчинного гегемона».

Висновки.

Проведене дослідження дозволяє констатувати, що сучасна трансформація системи міжнародних відносин, каталізатором якої стала російсько-українська війна та загострення системного суперництва між США і КНР, сформувала принципово нове середовище викликів для малих держав. На прикладі Сінгапуру простежується ключова дилема сучасної малої держави: необхідність підтримання стратегічного партнерства з Вашингтоном як головним гарантом безпеки та свободи судноплавства на тлі критичної залежності від економічної взаємодії з Пекіном. Аналіз показує, що для Сінгапуру виклики цієї трансформації мають екзистенційний характер, адже руйнування світопорядку, заснованого на правилах, і повернення до «права сили» нівелює традиційні інструменти захисту суверенітету малих країн.

Встановлено, що додатковим фактором турбулентності для сінгапурсько-американських відносин стала непередбачуваність зовнішньої політики адміністрації Д.Трампа. Перехід США до політики ізоляціонізму, тарифного тиску та протекціонізму суттєво підриває роль Вашингтона як «доброчинного гегемона» та надійного безпечного партнера. Це призводить до помітної ерозії довіри в регіоні, що підтверджується соціологічними даними 2025-2026 рр., які фіксують зміщення симпатій сінгапурського суспільства та ділових еліт у бік Китаю.

Узагальнюючи досвід Сінгапуру, можна стверджувати, що головним викликом для малих держав у трансформованій системі є загроза втрати суб'єктності через примус до однозначного вибору між глобальними центрами сили. Стратегія «вимушеного прагматизму» та складного багатовекторного хеджування, яку реалізує Сінгапур, залишається чи не єдиним інструментом збереження автономії. Проте успішність такої моделі в майбутньому безпосередньо залежатиме від здатності малих держав адаптувати свої безпекові зв'язки із США до умов жорсткої конкуренції, водночас обстоюючи принципи міжнародного права, дискредитовані російською агресією. Таким чином, кейс Сінгапуру демонструє, що в умовах глобальної трансформації партнерство з великою державою перестає бути статичною гарантією безпеки, вимагаючи від малих держав постійної гнучкості та інтелектуального пошуку нових форм міжнародної кооперації.

Бібліографічні посилання / References

- Bommakanti, K., Amjad, H. (2023). China's military modernisation: recent trends. Occasional Paper. *Observer Research Foundation*. № 398. URL: <https://surl.li/miadme>
- Chong, J.I. (2023). Amid Contending Narratives, A Read on U.S. and PRC Messaging in Singapore. *Carnegie China*, November 8. URL: <https://surl.li/mgselm>
- Dolven, B. (2025). U.S.-Singapore relations. *Congressional Research Service*. URL: <https://surl.li/fdizan>
- Embassy of the Republic of Singapore in Washington DC. (2025). About Singapore-US Relations. *Ministry of Foreign Affairs Singapore*. November 6. URL: <https://surl.li/lrbue>
- Goh, E. (2005). Singapore and the United States: Cooperation on Transnational Security Threats. Paper. *26th Annual Pacific Symposium*, Honolulu, Hawaii, 8-10 June. URL: <https://apps.dtic.mil/sti/tr/pdf/ADA441177.pdf>
- Graham, E., Huxley, T. (2015). The US-Singapore enhanced defence agreement: A third upgrade for bilateral collaboration. *The Interpreter. The Lowy Institute*. 10 December. URL: <https://surl.li/zijdgk>
- ISEAS (2019). The State of Southeast Asia: 2019 Survey Report. *ISEAS-Yusof Ishak Institute*. URL: https://www.iseas.edu.sg/wp-content/uploads/pdfs/TheStateofSEASurveyReport_2019.pdf
- ISEAS (2026). The State of Southeast Asia: 2026 Survey Report. *ISEAS-Yusof Ishak Institute*. URL: <https://www.iseas.edu.sg/wp-content/uploads/2026/03/State-of-Southeast-Asia-2026-Survey-Final.pdf>
- Kuok, L. (2016). The U.S.-Singapore Partnership: A critical element of U.S. engagement and stability in the

- Asia-Pacific. *The Brookings Institution*. July 13. URL: <https://surl.li/daaltj>
- Lim, L., Tran, J., Leng, T.A., See, E., Youjin, L., Valenta, E. (2026). One year of Trump tariffs: What has changed and what's next for South-east Asia? *The Business Times* (Singapore). 1 April. URL: <https://surl.li/vsxpff>
- Ministry of Defence of Singapore. (2019). Singapore and the US Renew Memorandum of Understanding. *Government of Singapore*. 24 September. URL: <https://surl.li/kuqvlt>
- Ministry of Foreign Affairs Singapore (2023). Minister for Foreign Affairs Dr Vivian Balakrishnan's Oral Replies to Parliamentary Question and Supplementary Question on Russia-Ukraine War. *Government of Singapore*. 8 May 2023. URL: <https://surl.li/bajflo>
- Ray, J., Vigers, B., Ritter, Z. (2026). China Edges Past U.S. in Global Approval Ratings. *Gallup*, April 3. URL: <https://news.gallup.com/poll/707945/china-edges-past-global-approval-ratings.aspx>
- Silver, L. (2021). China's international image remains broadly negative as views of the U.S. rebound. *Pew Research Center*. June 30. URL: <https://surl.li/bjmamp>
- Silver, L. (2024). More people view the U.S. positively than China across 35 surveyed countries. *Pew Research Center*. July 9. URL: <https://surl.li/bsrtyp>
- Singapore Department of Statistics (2025, September). Population in Brief 2025. *Ministry of Home Affairs*. URL: https://www.population.gov.sg/files/media-centre/publications/Population_in_Brief_2025.pdf
- Truong, T.H. (2025). Singapore-US relations and their implications for Southeast Asia in the 21st century. *Indonesian Journal of International Relations*, 9(1), 182-199. DOI: <https://doi.org/10.32787/ijir.v9i2.661>
- U.S. Embassy in Singapore. (2022). U.S.-Singapore Joint Leaders' Statement. *U.S. Embassy Singapore*, 30 March. URL: <https://sg.usembassy.gov/u-s-singapore-joint-leaders-statement/>
- U.S. Congress. (2014). 2014 Annual Report to Congress. *U.S.-China Economic and Security Review Commission* URL: <https://www.uscc.gov/annual-report/2014-annual-report-congress>
- USCC. (2025). 2025 Report to Congress of the U.S.-China Economic and Security Review Commission. *U.S. government publishing office*, November. URL: <https://surl.li/zrgtdb>
- WITS. (2023). Trade summary for Singapore. 1989-2023. *World Integrated Trade Solution*. URL: <https://surl.li/simuwq>
- Дерев'яно, І. (2025). Основоположні аспекти асиметрії в міжнародних відносинах. *Філософія та політологія в контексті сучасної культури*, 17(1), 185-191. / Derevianko, I. (2025). Osnovopolozhni aspekty asymetriyi v mizhnarodnykh vidnosynakh [Fundamental aspects of asymmetry in international relations]. *Filosofiya ta politolohiya v konteksti suchasnoyi kul'tury* 17(1), 185-191. DOI: <https://doi.org/10.15421/352524> (in Ukrainian)
- Дерев'яно, І.П. (2024). Великі і малі держави: асиметрія відносин. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*, 13, 7-18. / Derevianko, I. (2024). Velyki i mali derzhavy: asymetriya vidnosyn [Large and small states: asymmetry of relations.] *Mizhnarodni vidnosyny: teoretyko-praktychni aspekty*, 13, 7-18. DOI: <https://doi.org/10.31866/2616-745X.13.2024.306851> (in Ukrainian)
- Левитська-Доба, Є. (2020). Концептуальні основи політики США стосовно Китаю на сучасному етапі. *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*, 2 (8), 17-29. / Levyts'ka-Doba, Y. (2020). Kontseptual'ni osnovy polityky SSHA stosovno Kytayu na suchasnomu etapi [Conceptual foundations of US policy towards China at the present stage.]. *Mizhnarodni vidnosyny, suspil'ni komunikatsiyi ta rehional'ni studiyi*, 2(8), 17-29. DOI: <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2020-02-17-29> (in Ukrainian)
- МЗС України. (2024). Україна та Сінгапур. *Міністерство закордонних справ України*. 09 липня. / MZS Ukrayiny. (2024). Ukrayina ta Sinhapur [Ukraine and Singapore]. *Ministerstvo zakordonnykh sprav Ukrayiny*, 09 July. URL: <https://surl.li/zelkvp> (in Ukrainian)
- Мирончук, В., Сидорук, Т., Тимейчук, І. (2020). Тенденції зовнішньополітичного курсу США за адміністрації Дональда Трампа. *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*, 1(7), 191-201. / Myronchuk, V., Sydoruk, T., Tymeychuk, I. (2020). Tendentsiyi zovnishn'opolitychnoho kursu SSHA za administratsiyi Donal'da Trampa [Trends in the US foreign policy course under the Donald Trump administration]. *Mizhnarodni vidnosyny, suspil'ni komunikatsiyi ta rehional'ni studiyi*, 1(7), 191-201. DOI: <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2020-01-191-201> (in Ukrainian)

Зміст / Content

Філософія

Буковинський А.Й.

Демографічна криза: кількість населення і якість сім'ї

Bukovynskyy A.Y.

Demographic Crisis: Population Size and Family Quality.....3-11

Вершина В.А.

Образ людини в художній культурі XX ст.: філософсько-антропологічний аналіз

Vershyna V.A.

The Image of the Human in 20th-Century Artistic Culture: Philosophical and

Anthropological Analysis.....12-19

Висоцька О.Є.

Символічні репрезентації екологічно орієнтованих дискурсів у сучасній гастрономічній культурі: наративний аналіз

Vysotska O.Ye.

Symbolic Representations of Environmentally Oriented Discourses in

Contemporary Gastronomic Culture: a Narrative Analysis.....20-28

Гладишко Ю.А.

Неіменоване істини як межа мовного простору у філософії Алена Бадью

Hladyshko Yu.A.

The unnamed truth as the boundary of the linguistic space in the philosophy of Alain Badiou.....29-37

Палагута В.І.

Біополітична реальність: статус індивіда між політикою та правом

Palahuta V.I.

Biopolitical Reality: the Status of the Individual Between Politics and Law.....38-47

Ріпа А.А.

Путінські війни як нігілістичний проєкт деструкції міжнародного порядку

Ripa A.A.

Putin's Wars as a Nihilistic Project Of Destruction of the International Order.....48-56

Тарасюк Л.С.

Філософія тілесності: практики життестійкості в умовах війни

Tarasyuk L.S.

Philosophy of Corporeality: Practices of Survival in War Conditions.....57-66

Цветков К.Ю.

Екзистенційний злам: діалектика приватного та публічного в українському воєнному соціумі

Tsvetkov K.Yu.

Existential Rupture: the Dialectics of the Private and the Public in Ukrainian Wartime Society.....67-73

Політичні науки

Кривошеїн В.В.

Штучний інтелект та політична істина: епістемологічний аспект взаємодії

Kryvoshein V. V.

Artificial Intelligence and Political Truth: the Epistemological Aspect of the Interaction.....74-81

Примаков К.Ю.

Посередницькі технології в політиці: кейс забезпечення інформаційної стійкості

Prymakov K. Yu.

Mediating Technologies in Politics: Information Resilience Case.....82-92

Савченко С.В., Михайлюк О.В.

«Виключені в інтересах безпеки»: право та безправ'я людини у світлі

теорії суверенної влади Джорджо Агамбена

Savchenko S.V., Mykhailiuk O.V.

“Excluded in the Interests of Security”: Human Rights and the Absence of Rights in the Light of

Giorgio Agamben's Theory of Sovereign Power.....93-101

Ходус О.В., Гудзенко О.З.

Емоційна стійкість студентської молоді: виклики адаптації до воєнного повсякдення

Khodus O.V., Hudzenko O.Z.

Emotional Resilience of Youth Students: Challenges of Adaptation to Military Life.....102-112

Міжнародні відносини

Башкеєва О.М., Іщенко І.В., Побочий І.А.

Інституційні та процесуальні особливості міжнародних відносин сучасності в умовах міжнародно-правової кризи

Bashkeieva O.M., Ishchenko I.V., Pobochyi I.A.

Institutional and Procedural Features of Contemporary International Relations under the Conditions of International Legal Crisis.....113-120

Бессонова М.М., Вербоветська О.Б.

Виклики для малих держав в умовах трансформації системи міжнародних відносин (на прикладі партнерства Сінгапуру та США)

Bessonova M.M., Verbovetska O.B.

Challenges for Small States in a Transforming System of International Relations (the Case of the Singapore-US Partnership).....121-128

Бєлоусова Н.Б., Музика М.О.

Кібердипломатія в сучасних міжнародних відносинах: теоретико-політичні аспекти

Bielousova N.B., Muzyka M.O.

Cyber Diplomacy in Modern International Relations: Theoretical And Political Aspects.....129-137

Висоцький О.Ю., Кулик Т.В.

Міжнародні відносини як сфера управління: технології посилення стратегічного партнерства НАТО-ЄС

Vysotsky O.Yu., Kulyk T.V.

International Relations as a Field of Governance: Technologies for Strengthening the NATO–EU Strategic Partnership.....138-146

Жовтенко Т.Г., Яблонський В.М.

Можливі гарантії безпеки Україні в контексті нового зовнішньополітичного курсу адміністрації президента США Д.Трампа: політичні й практичні аспекти

Zhovtenko T.G., Yablonskyi V.M.

Possible Security Guarantees for Ukraine in the Context of the New Foreign Policy Course of the US President D.Trump's Administration: Political and Practical Aspects.....147-155

Наукове видання

**«Філософія та політологія в контексті сучасної культури»
«Philosophy and political science in the context of modern culture»**

Свідоцтво про держреєстрацію Серія КВ № 23204-13044ПР від 19.02.2018
Українською, англійською мовами.

Згідно з Наказом Міністерства освіти і науки України від 17.03.2020 № 409 науковий журнал «Філософія та політологія в контексті сучасної культури» включено до категорії «Б» Переліку фахових видань України зі спеціальностей 033 Філософія, 052 Політологія, 291 Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії.

Журнал внесений у Перелік наукових фахових видань України з філософських наук
- наказ МОН від 21.12.15 №1328 (зі змінами від 24.05.2018 №527)

Рішенням Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення
(№2053 від 13.06.2024) журнал внесено до реєстру суб'єктів у сфері медіа
Ідентифікатор медіа R30-04877

Видається 2 рази на рік

Місцезнаходження редакції:

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара,
пр. Гагаріна, 72, Дніпро, 49010.
Телефон (056) 374- 98-66, 374-98-71
E-mail: phip@ukr.net

---

*Оригінал-макет: Михайлюк О.О.
Дизайн обкладинки: Квітка Д.С.*

Підписано до друку 22.05.2026. Формат 60x84 1/8. Папір офсетний. Друк цифровий.
Ум. друк. арк. 28,13. Тираж 50 пр. Зам. №257

Друк: ТОВ ВКФ «Візіон»
49050, Україна, м. Дніпро, пл. Академіка Стародубова, 1
Свідоцтво про держреєстрацію №04052442 Ю 0021076
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи серія ДК № 8176 від 16.09.2024